

“ముహూర్తం దాటకుండా....”

ఏం బావా! మా అల్లుడు వచ్చాడా? ... ముఖంపై ముత్యాలలా మెరుస్తున్న స్వేదబిందువులు తుడుచుకొంటూ ప్రశ్నించాడు రమణయ్య. “వాడింతవరకూ రాలేదు అలా ఆ కుర్చీలో కూర్చో. ప్రాద్దుగ్రుంకడానికి దాదాపు మూడు గంటలు వ్యవధి వుందిగా!” పైకి ధైర్యంమాపిస్తున్నా లోలోపల చెలరేగు తూన్న దిగులువలన గద్దడింపబడిన కంఠ ముతో సమాధానించాడు రామయ్య.

ఇప్పుడేగా ఏదో గుర్రపుబండి మన గుమ్మములో ఆగింది! అల్లుడు వేంచేసేడేమోనని తలంచి....గుటకలు మింగుతూ సంశయం వెలిబుచ్చాడు రమణయ్య.

బలేవాడివేయ బావా! ఆ బండిలో మా మరదలు, పిల్లలు వచ్చారు. అంత కంగారు పడితే ఎలా? మా శంకరం మనస్సు నీకు అవగాహనకాలేదు. అన్నమాట అక్షరాలా నిలబెట్టుకుంటాడు. వాడు అచ్చంగా వాళ్ల ఆమ్మమ్మపాలికి! రామయ్య హేళనకు కొంచెమైనా కొంకలేదు రమణయ్య.

సువ్వు నూరుచెప్ప లక్షచెప్ప....ఇల్లాంటి ముహూర్తాలు అరు నెలల్లో అతవై కేన్సిల్ అయ్యాయి. తమరి సుపుత్రుడు గంభీరంగా ఓ ఎక్స్ పెన్ బెలిగ్రామ్ పంపిస్తాడు. మన మా తం తి వార్తతో కుస్తీలుపడుతూంటే ముహూర్తం నిన్నంకోచంగా దాటిపోతుంది. మళ్ళీ ఇంకో బెలిగ్రామ్ రాకెట్టులా చేరుతుంది. అందులో ‘డెంట్ థింక్ అదర్ వైజ్ ఎక్స్ క్యూజ్ మి డిసైడ్ ఆనదర్ నూబిల్ డే’ అని సంప్రదాయనిర్దమైన అంగ్లభాషావైదుష్యం ప్రత్యక్షమౌతుంది. ఏం ఆనుకుంటే ఏం లాభం లే! ఆ వల్లకాడులాంటి మద్రాసులో అరవవాళ్ల చొరవకు మన ప్రబుద్ధుడు బోల్తాకొట్టాడు కాబోలు! భార్యతో భావిజీవితం సుఖవంతం చేసికోవాలనైనా వాంఛించటంలేదు. అడిగాక మనవాడు నినిమావక్షి.

రమణయ్య బావా! నీ వేళాకోళాలకు హద్దు లేదేవిటయ్యా? ఈసారి మా అబ్బాయి దగా చెయ్యడని, దారితప్పడని నా హృదయం గట్టిగా ఘోషిస్తుంది. స్టూడియోలోని ఉద్యోగులందరూ దుష్టవర్తనులేనా? మా శంకరం రచయిత. వాడికా శిఖండి సంతానంతో పాటు కలవపలసిన అగత్యం మందిపోవడంలేదు. వెనుకటిరోజులు వేరు. వాడు పేరుపొందిన రైటర్. పెద్దపెద్ద మనుషులతో సహవాసం మరో గొప్ప క్యాలిఫికేషన్. నిముషనిముషానికి డిన్నర్ లూ డాన్సుపార్టీలూ మీటింగులు స్విచ్ ఆరెంజీ మెంటులూ అది అమరలోకమయ్యా రామయ్య ఓ అరకప్పు మంచినీళ్ళు వుచ్చుకొన్నాడు.

రచయిత :
బాలకోటిశ్వరరావు

రామయ్య ఆపిన దీర్ఘస్వనం రమణయ్య కొనసాగించాడు. ముమ్మాటికి నత్యం! కాదంటే సువ్వు మమ్మల్ని బ్రతకనిస్తావా? ఆ అమరలోకంనుండి ఈమర్త్య భువనం ప్రవేశించాలంటే కనీసం పది సంవత్సరాలైనా పడుతుంది. స్పెషల్ బ్రెయినులో ట్రావెల్ చేస్తేనే ఈ గడువు. ఆ హీరోగారు ధీరోదాత్తంగా వచ్చే నరికి మా అమ్మాయి మునలికై గోవింద నామాలు పాడుకుంటూ ‘కట్....కట్ అదిగో బండి మన గుమ్మంలోనే వాడే మా బుచ్చి గాడు! ఆ బూట్లు చూశావా? ఎలా తళతళ వింతకాంతులు వెదజల్లుతున్నాయో! త్వరగా నడు ఎదురు వెళ్లి తీసికొద్దాం’ ఆనందంతో రామయ్య గడపదాటాడు.

‘భగవంతుడా! సకాలంలో మా అల్లుణ్ణి రప్పించిన సువ్వు మహా మంచివాడవయ్యా’ రెండుచేతులూ ఊడించాడు రమణయ్య.

శంకరంతల్లి న ర స్వ త మ్మ పడకగదిని అందాలమందిరంగా తీర్చిదిద్దడానికి వ్యయ ప్రయాసలు ధారపోస్తుంది. ముచ్చటగా కుట్టించుకొని తొడుగుకున్న వెల్వెట్ బాకెట్ చెమటతో తడిసి చిందరవందరైంది. ఆయిదు గంటలక్రితమే కుదురుగా దువ్వుకొన్న శిరోజాలు కదలి మోముపై వికటనృత్యం చేస్తున్నాయి. వికాలఫాలతలంపై నిలిచిన అర్ధనాకానంత కుంకుమబొట్టూ కరిగి రక్తంలా బుగ్గలపైకి దిగజారుతూంది. పచ్చకాగితం నమర్పించి తెప్పించుకొన్న కంచపట్టుచీర వదులై కాళ్లకు బందాలువేస్తుంది. ఆయినప్పటికీ ఆమె హంగామా ఆపగింజంతైనా తిరోగమించలేదు. కొడుకుని కోడలిని ఏకంచేసి నూతన యుగాన్ని సృష్టిస్తున్నామనే గర్వం ఆమె హృదయపీఠంపై అధిష్టించి అజ్జలు నిరాటంకంగా ప్రసాదిస్తుంది. ఒక్క క్షణంకూడా కూర్చున్నపాపం చేయాలదామె. క్రొత్త గారిలిజీ అయిన పిక్చర్ చూడాలనే తహతహతో పావలాగేటువద్ద మానవు లనుభవించే ఇబ్బందినే ఆమె సొంతంచేసికొంది.

‘ఏయీ! నిన్నే మొద్దూ—ఆ తలగడాలు దుప్పటి అడుగున సర్వే. ఈ డ్రాయరు కుడి వైపున వుంచాలి. కాఫీప్లాస్కు మధ్యగాపెడితే బాగుంటుంది. అటోకుర్చీ, ఇటోకుర్చీ మన నివాసంవల్లెలోనైనా పట్టుకళ్ల కొనితేవాలే! అబ్బాయి గదిలో పాదం మోపి పరవశుడవ్వాలి. అసలే మావాడు నుకుమారుడు పరిశుభ్రత కావాలంటాడు. వాడికి నచ్చకపోతే మెయిల్ యొక్కి తుర్రుమంటాడు. చకచకా పనులు పూర్తవ్వాలి. అలస్యం జరుగుతే నే నూరుకోనూ తెలిసిందా?’ చీరకొంగు చివాలన దులిపి నిష్క్రమించింది సరస్వతమ్మ.

“ఆ రంగులరాయడు రానేలేదు. ఈవిడ అదుర్దా మనకు ప్రాణాంతకమైంది. శోభనం పెళ్లికొడుకు మూడు రోజులు ముందుగా

రావాలిగాని ఇలా అటంబాంబులా వస్తే ఏం జేస్తాడు? మిత్రాన్ని మంచినీళ్లు త్రాగడం అనుకున్నాడే యేమో!” ఇరుగమ్మ మీనాకి అభిలాషకు సెఖానన్నారు మిగిలిన మహిళలు.

పడకగది వదిలిన సరస్వతమ్మ తిన్నగా లెట్టె, రైట్ అనుకొంటూ వంటిల్లును దర్శించింది. వంటమనిషి రకరకాల వంటకాలు రుచిచూసి మరీ తయారు చేస్తున్నాడు. సరస్వతమ్మ కంఠం సగర్వంగా ఉరిమింది.

“ఏమయ్యోయ్ వీరబ్రహ్మం! రామయ్య పంతులుగారికొడుకు కార్యమంటే తమాషా చూడడంకాదు. మూడేళ్లకురాడు ఒకటో ఎక్కం వల్లిస్తున్నట్లు పాయిద్దగ్గణ గోళ్ళు గిట్టుకుంటూ కూర్చున్నావ్. నేను చెప్పిన లిస్టులో లోపం వచ్చిందంటే లోపాయకారీగా కాక పబ్లిక్ గా పరాభవిస్తాను. ఈ వీధిలో సరస్వతమ్మ పేరు రామనామంకన్నా ఘోరై న మంత్రం. శలలోపేలు తర్వాత కుక్కుకో వచ్చు. అబ్బాయి రావడానికి వ్యవధి నలభై నిమిషాలుంది అటుపైన ఒక్క సెకన్ ఆలస్యమైనా సందేహించక లెట్ ఫీ వనూలు చేస్తాను. గరమ్ గరమ్ అంటే వేడివేడిగా లడ్డూ జిలేబీ మైసూర్ పాక్ హల్వా బరఫీ దూద్ పేడ వగైరాలు కమ్మగా తీయగా మా వాడి కిష్టమయ్యేట్లు వండేసి ప్లేట్లలో ఓపి కట్ మనోహరంగా సర్దు. కల్తీనానె వాడకే! మా రంగయ్యవద్ద కొన్న వెన్నకాచిననెయ్యి కావలసినంత సరఫరాచేస్తా” గుండెలుచేత్త రాసుకొంటూ ఆద్యశ్యమైంది.

వీరబ్రహ్మం మందహాస వదనాభవిండుడై రొంటినుండి బీడితిన ఆంటించుకొన్నాడు. ఆ మహారాజా గడపలో కాలుపెట్టనేలేదు. ప్రయాణం బడలిక, ఆ పైన ఈ తల్లివద్దన మస్తుగా ఆరగించి సుఖనిద్రలో బస్కెలు తీస్తాడు ఘాటుగా పొగపిల్చాడు.

‘నా ప్రబోధం గాలికి విసిరేసి బీడికాల్చు కుంటున్నావా’ అడిగిబండ! శంకరం వచ్చే శాడు. వేగిరం కానియ్.’

నిళ్లచెంబు చేతిలో ధరించి చేటంతముఖ ముతో ముందడుగేసింది సతస్వతమ్మ.

బ్రహ్మం బీడి ఆర్చి చెవివెనక దాచు కొన్నాడు.

* * *

ఏమిటి సీతా! సుప్రసూ మఠీను, చిన్నపిల్లలా నంచరించరిస్తున్నావ్! అన్ని చామంతిపూలు

నా తలలో తురుముతే నేను భరించలేను నుమా! హైమవతి రాగం ఆలాపించింది.

‘నేనుకాదే చిన్నపిల్లను నువ్వు! మా అన్నయ్యకు చామంతులంటే అనక్తి ఎక్కువ వాటి నువాననలు అప్రూణించి డనెలఫెపిల్లోలా ఊరాలని నా వాంఛ’ చిన్నగా నవ్వింది సీత.

పోదూ! ఎప్పటికైనా బదులుకి బదులు తీర్చుకుంటానులే. ఈ పూలకి పదిరెట్లు మల్లెలు నీకు ప్రెజంట్ చేస్తాను!

‘ఈ చీరాలకేమిలే — మా అన్నయ్యకంట బడితే అయినలా ద్రవించి జామకాయలా పునీభవించి మా మాట మరచేపోతావ్. తెల్ల వారనీ! నీ కళ్లకు దగ్గు కట్టబడకపోతే నేను చెవి తెగ్గోయించుకుంటాను’ సీత చిలిపిపలు కులకు హైమమనసు లోకాంతరంలోతేలింది. “చుట్టూ దృఢప్రాకారాలు బారులుతీరాయి. కనుగవకెదురుగా సరిగంచుతెర విరిసింది. దానిపై చూచాయగా అమోహియుడు శంకరం సుందరరూపం సాక్షాత్కరించింది. కోమల హస్తాన్నైత్తి రా రమ్మ ని సైగచేస్తున్నట్లు ఊహించుకొంది. చల్లని పిల్లగాలులు శరీరాన్ని స్పృశించి హాయి నందిస్తున్నట్లు భావించింది! శంకరం చేతులుచాచి తనను నమి పిస్తున్నాడు! బాగా దగ్గణకు వచ్చేశాడు! ప్రేమతో కోరికతో అవేశంతో ఉత్సాహంతో తనను గాఢంగా...” భయంతో నేత్రాలు తెరిచింది! స్నేహితురాలు సీతవంకే తిలకిస్తూ చామంతులదండ కడుతూంది. ముఖం నిగ్గుతో ఎరుపెక్కింది. తీయని ఆలోచనలు మాయమైనందుకు బాధగా ‘అబ్బా’ అనుకొని తీవ్రంగా ఉచ్చాస్యించింది.

‘ఎందుకే అంత గట్టిగా ఊపిరిపిల్చావ్?’ అనడిగింది సీత.

హైమవతి పెదవులపై మోదరేఖలు పరుగులుతీశాయి! నెమ్మదిగా అంది.

సీతా! ఈ శుభదినం ఎంతటి మహత్తరమైనదే?

నాకేం తెలుస్తుంది? నేను నీకంటే చిన్నదాన్నేగా! నువ్వీరోజు గొప్పదనం వివరించు! అవాంతరాలు కల్పించకుండా అలకిస్తాను! కిలకిల హనించింది సీత.

కనురెప్పలు బరువుగా తెరిచి హైమ విశదీకరించింది! ‘సీతా - సతీ పతులకు కుతూహలం రేకెత్తించి భవిష్యత్తు మంజులతమంగా మారేరీతిలో ప్రేరేపించి దివ్యసౌఖ్యాన్ని కరత

లామలకంచేసేది ఈ పావనదినమే! ఈ రుచి రసమయంకోసం దంపతులు కరగిపోని కలలుకంటూ చెరగలేని మధురభావనలు నమకూర్చుకుంటూ వేరువేరుగా విహరిస్తారు. ఈనాడు పెద్దల అనుమతితో పిన్నల సహాయముతో దేవతల ఆశీర్వాదబలంతో విడతీయరాని అనుబంధాన్ని అపూర్వ సంబంధాన్ని అద్భుతసంతోషాన్ని .... ఈ ముడియకొఱకు నేనెన్ని నోములు నోచానో?’ సీతని చటుక్కున అలింగనంచేసికొంది హైమవతి. ఆ వేగానికి సీత ఉక్కిరిబిక్కిరైంది.

‘సన్నోదిలిపెట్టవే హైమా! నీకు పుణ్యముంటుంది. ఎవరైనా చూస్తే అస్పృశాలతో సతమతమోతారు!’ సీత దీనంగా ఆర్థించింది! హైమ లక్ష్మిపెట్టలేదు! ఉద్విగ్నమానసంతో ఆమె పాలబుగ్గలు కందెలా కరచింది. ‘ఛీ! మోటునరసం నీకు పిచ్చిపట్టిందా? పిశాచం ఆవహించిందా! అదుగో వీధిలో జిల్లా నిలిచింది! మీ ఆయనగారు విచ్చేసేరేమో! పోయి వీక్షించి అనంతరకార్యక్రమానికి పునాది రాళ్లు భద్రంచేసికో!’—’ లలితంగా మందలించింది.

భర్త వచ్చాడన్నవార్త హైమ వీనులకు విందుపచరించింది. అమనిలోని పికగీతి సుస్పృష్టంగా వినింపజేసింది! లావణ్యానికాట పట్టయిన సుధర్మను కనులకు ప్రదర్శించింది. సీతను త్యజించి లేచినుంచుంది అస్పృశమైన వ్రేద ఆమెకు దూరమవలేదు! రాగరంజితమైన బుగ్గలు రుద్దుకుంటూ సీత తన అమూల్యాభిప్రాయం యిచ్చింది.

‘ఇప్పుడే ఆ నిగ్గంతా ఖయ్యపెట్టకు! రాత్రికి కొద్దిగా అట్టే పెట్టు! ఆ కిటికీ ప్రక్కన నిలబడితే వీధంతా కనబడుతుంది. కరవుతీరేలా మీభర్తన్నరూపాన్ని పర్యవేక్షించి ధన్యురాలవై చిరకాలం వర్తిల్లు’ నాకుమాత్రం కాజూయల్ లీవ్ గ్రేంట్ చేస్తే బ్రతికి బయటపడతాను—’

‘ఛేంక్స్—నీ నలహా నచ్చింది. నీకు సెలవ్ సెంక్షను చేశాం పో—’

హైమవతి కిటికీవైపు నడిచింది. గాజుల గలగలలు శ్రుతిమించి రాగానసడ్డాయి.

* * *

ఊడిపోతూన్న పంచకుచ్చెళ్ళు నవరించుకొంటూ ఒక్క ఉరుకులో ఆరుగుమీదకొచ్చాడు రామయ్య! ఆయన పదననీమలో ఆనందోత్సాహాలు సరిసమానంగా చిందులు

త్రొక్కుతున్నాయి! తన అసతిప్రకారం మాట చోటివ్వకుండా పెట్టిన గడువులో బెడింగుతో సహా ఇల్లుచేరుకున్న సుపుత్రుని అదరించాలని ఆత్మతతో మనిషి మూడింతలు పెరిగాడు. ఒళ్లంతా కళ్ళు మొలిపించుకొని తనేకడికతో బండ్లవంక తెలికిస్తున్నాడు.

ఇదివరలో ఎన్ని ముహూర్తాల్లో పెట్టించి ఉత్తరం వాస్తే ప్రతివానికి తన అంగీకార ముద్రవేసి ఫలానా రోజున ఫలానా బైముకి వచ్చేస్తున్నానని టెలిగ్రాములు పంపి చిట్టచివరకు తనను నిరాశాంబోధిలో మూడుముంపులు ముంచిన తన అల్లుడు సత్యహరిశ్చంద్రునిలా ఈసారి తతంగంలో తప్పొప్పులపట్టిక ఆవసరం 'రాకుండా' గౌరవనీయునిలా ఏర్పాటు చేసిన సరంజామా గంగసాలు కాకుండా నద్దినియోగపరచేందుకు వచ్చిన దశమ గ్రహాన్ని నందరించాలనే దృష్టితో వియ్యంకునికి గణందూరంలో నేలకి తాపడమయ్యోడు రమణయ్య!

హైమవతిని వివాహమాడడానికి ముందుగా ఆ అత్తా కోడళ్లవిషయంలో తల్లి గీచినగీటు దాటనని చేతిలో చెయ్యివేశాడు శంకరం. సరస్వతమ్మ ఆ ధీమాతోనే కొడుకుతో సంప్రదించకుండా తారాబల చంద్రబల నమస్కృతంగా సుముహూర్తం నిశ్చయించి తెలియజేసింది. కాని అనందనుడు వాగ్దానికి విరుద్ధంగా చరించి ఆమె ఆప్తదమనే కీరసాగరంలో ఉప్పురాళ్లు విసిరేశాడు. పాలు విరగడంతోనే విచారంతో కుంచించుకుపోయేది. కాని ఇవాళ శంకరం తన మనమైన అజ్ఞను శిరసా వహించి బండిలోంచి దిగుతూండడం చూడాలనే కుతూహలంతో నిళ్లచెంబు చేబట్టి బయటి కరుదొచ్చిందావిడ!

ఎన్నాళ్లనుండే వేచివేసారిన తనను కరుణించనెంచి ఏతెంచిన పతిని వీక్షించడలచి కిటికీ వూచలమధ్య కళ్ళపెట్టి కాళ్ళలాగు తూన్నా లెక్కజేయడంలేదు వయ్యారిభామ హైమవతి!

అకారణంగానే దూరాన ఘోరమైన ఏడుగు అకాశంనుండి నేలరాలింది. ప్రేక్షకులు దిక్కుతోచక కంపించారు. బండిలోంచి దిగాడో యువకుడు తాపిగా!

'మన శంకరం కాదు — ఎవరో క్రొత్త ముఖం' నిరసంతో మూలిగాడు రామయ్య.

'నేను మొదటి చెప్పాను కదటయ్యా! ఆ హిరోగాడు అక్కడనుండి రాలేడు. ఎవరి ఏచ్చి వాళ్లకానందం!' చిరాకుతో రమణయ్య నేలమీద కూలబడ్డాడు. సరస్వతమ్మచేతిలో తపస్సువేస్తున్న నిళ్లచెంబు వికృతధ్యానంతో భూవతనమైంది!

పొంగివస్తున్న కోపశోకాన్ని నివారించలేక కిటికీరెక్కల్ని దబాలున మూసింది హైమ!

ఆ యువకుడు వీళ్ల పరిస్థితి నున్నీతంగా గమనించాడు. రామయ్యను నమిపించి వినయముగా అన్నాడు. 'సమస్కారమండీ! తమ రేనా శంకరంతండ్రిగారు? నేను, మీ శంకరం ప్రాణస్నేహితులం. అతనికి సెక్సన్ మారేజి కారణంగా నేను అతనిచే అహ్వానింపబడ్డాను. ఇద్దరం కలిసివచ్చాము. టౌనులో ఏదో ప్రజంటిషన్ కోనాలని దిగిపోయాడు. నన్ను ముందుగావచ్చి మీకివార్త నివేదించమన్నాడు. ఇంకొక ఇరవై నిముషాలలో అతడు రావడం తధ్యం. కనుక మీ యేర్పాట్లు మీరు చేసుకోండి. చూడండి! ప్రయాణంలో చాలా అలసిపోయాను. ఓ కప్ప కాఫీ యిస్తారా?' గొంతు నరిదిద్దుకున్నాడు.

కూలబడిన రమణయ్య హుషారుగా లేచాడు! నేలకంటుకున్న చెంబుని అప్పాయంగా ఉద్ధరించింది సరస్వతమ్మ!

చెక్కిరిపై జాలువారే బాష్పాలు పైటతో ఒత్తుకొంది హైమవతి.

రామయ్య గంభీరంగా వియ్యంకుడితో అన్నాడు—రమణయ్యబావా! మావాడు ఏత్స వాక్యపరిపాలకుడు. శ్రీరామచంద్రునితోసాటి! తెలిసిందా?

రమణయ్య మౌనంగా తలూపాడు. ఫలహారాలు పూర్తిగా వండేశాను అమ్మ గారూ! గావుతేక పెట్టాడు వీరబ్రహ్మం!

'వస్తున్నా తొందరగా ప్లేట్లలోనర్దు!' మెరిసే ముఖంతో సరస్వతమ్మ గృహప్రవేశంచేసింది.

జెమినివారి సాంఘికచిత్రం (హిందీ) "పైగాం" లో వైజయంతిమాలా - దిలీప్ కుమార్ లు. 'పైగాం' జెమినివారి హిందీ మహాత్తర సాంఘికచిత్రం "పైగాం" (నందేశం) లో ప్రధానపాత్రధారులు శ్రీ వైజయంతిమాలా - దిలీప్ కుమార్ లు. ఇందులో విశేషమేమంటే వైజయంతిమాలా తల్లి తల్లిగనే యిందులో నటిస్తోంది. జెమినివారి చిత్రాలనుగూర్చి ప్రత్యేకముగ చెప్పవలసిన పనిలేదు. ప్రతిదృశ్యముకూడా స్వభావనిర్దముగ నుండుననుటలో నంశయములేదు. చిత్రజగత్తులో వీరి సృష్టి అపూర్వమనవచ్చు. ఇప్పుడు ఆంధ్రదేశమంతటా ప్రదర్శింపబడుతోంది.